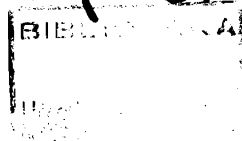

Warszawa, 1 kwietnia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

CO 1 f 5106

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27982.

Kl. 12-m, 3.

12m, 5/06

Wspólnota Interesów Górniczo-Hutniczych Spółka Akcyjna
(Katowice, Polska)
i Walenty Dominik
(Warszawa, Polska).

Sposób otrzymywania technicznego tlenku magnezu z dolomitu.

Zgłoszono 23 listopada 1937 r.

Udzielono 30 stycznia 1939 r.

Jest wiele sposobów otrzymywania tlenku magnezu z dolomitu, przeważnie jednak wymagają one zastosowania substancji dość kosztownych w celu usunięcia tlenku wapnia a zatem regeneracji tych substancji, co jest związane ze skomplikowanym postępowaniem.

Wynalazek umożliwia otrzymanie technicznego tlenku magnezu z dolomitu bez żadnych dodatkowych chemikaliów, a tylko przy pomocy wody.

Według wynalazku wypalony i zgaszony dolomit miesza się z wodą, pozbawioną dwuwęglanów i wolnego CO_2 , biorąc przy-

najmniej 500 litrów wody na 1 kg palonego dolomitu, po czym oddziela się roztwór od nie rozpuszczonej pozostałości, która po wysuszeniu i wyprażeniu stanowi materiał identyczny z prażonym magnezylem. Ponieważ nie zawsze jest do dyspozycji woda pozbawiona dwuwęglanów, przeto należy taką wodę otrzymywać sztucznie. W tym celu część odpadkowej wody wapiennej miesza się z wodą naturalną w takim stosunku, ażeby nastąpiło strącenie dwuwęglanów zawartych w wodzie naturalnej. Po odstaniu się takiej wody nadaje się ona do powyższego procesu.

Warunkiem skuteczności powyższej metody jest dobre wypalenie oraz dokładne zgaszenie dolomitu. Jednak nawet bez szczególnej staranności w opisanym postępowaniu dochodzi się łatwo do produktów zawierającego na 100 części tlenków wapniowców 85 części tlenku magnezu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób otrzymywania technicznego tlenku magnezu z dolomitu, znamienny tym, że wyprażony i zgaszony dolomit miesza się z przynajmniej 500-krotną ilością wody nie zawierającej dwuwęglanów ani wolnego kwasu węglowego, oddziela się roztwór od nie rozpuszczonej pozostałości, po czym

pozostałość tę poddaje się suszeniu i prażeniu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że część roztworu miesza się z wodą naturalną utrzymując taki stosunek ilościowy, aby nastąpiło całkowite strącenie dwuwęglanów zawartych w wodzie naturalnej, po czym osad oddziela się, a wodę stosuje do przeróbki dalszych ilości dolomitu.

Wspólnota Interesów
Górnico - Hutniczych
Spółka Akcyjna.
Walenty Dominik.
Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.